

КРАТКА ХАРАКТЕРИСТИКА НА ПРОДУКТА
CARVEDIL
КАРВЕДИЛ

1. Име на лекарствения продукт

Carvedil 6.25 mg
Карведил 6.25 mg

Carvedil 12.5 mg
Карведил 12.5 mg

Carvedil 25 mg
Карведил 25 mg

МИНИСТЕРСТВО НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО	
Приложение към И-10745 / И-10746 разрешение за употреба № И-10744 / 04.08.05	
681/29-03-05	<i>Мерк</i>

2. Количествен и качествен състав

Carvedil 6.25 mg таблетки:
Всяка таблетка съдържа 6.25 mg carvedilol

Carvedil 12.5 mg таблетки:
Всяка таблетка съдържа 12.5 mg carvedilol

Carvedil 25 mg таблетки:
Всяка таблетка съдържа 25 mg carvedilol

Помощните вещества са описани в т.б.1

3. Лекарствена форма

Таблетки

6.25 mg: овални, биконвексни, бели таблетки, с една делителна черта и знак S2 на срещуположната страна.

12.5 mg: овални, биконвексни, бели таблетки, с една делителна черта и знак S3 на срещуположната страна.

25 mg: кръгли, биконвексни, бели таблетки, с една делителна черта.

4. Клинични данни

4.1. Показания

- Есенциална хипертония
- Хронична стенокардия
- Допълнителна терапия на средно изразена до тежка хронична сърдечна недостатъчност (II- IV функционален клас по класификацията на NYHA).

4.2. Дозирание и начин на приложение

Есенциална хипертония

Carvedilol може да се използва за лечение на хипертония самостоятелно или в комбинация с други антихипертензивни лекарства, особено тиазидни

диуретици. Препоръчва се дозиране веднъж на ден, като максималната еднократна доза е 25 mg, а препоръчаната максимална дневна доза е 50 mg.

Възрастни:

Препоръчва се първоначалната доза през първите 2 дни да е 12.5 mg веднъж дневно. След това, дозата постепенно се повишава до 25 mg/дневно. Ако е необходимо, дозата може да бъде още повишавана постепенно през интервал от 2 или повече седмици.

Пациенти в напреднала възраст:

Препоръчва се първоначалната доза да е 12.5 mg веднъж дневно. Тази доза може да се окаже достатъчна за по-нататъшното лечение.

Ако е необходимо, дозата може да бъде повишавана още, постепенно през интервал от 2 или повече седмици.

Деца и подрастваци (< 18 години)

Няма достатъчно данни за ефикасността и безопасността на carvedilol при тези пациенти.

Хронична стенокардия

Препоръчва се режим на дозиране 2 пъти дневно.

Възрастни:

Препоръчва се първоначалната доза през първите 2 дни да е 12.5 mg 2 пъти дневно. След това, дозата постепенно се повишава на 25 mg 2 пъти дневно. Ако е необходимо, дозата може да бъде още повишавана постепенно през интервал от 2 или повече седмици до достигане на препоръчаната максимална дневна доза от 100 mg разделена в 2 приема (2 пъти дневно).

Пациенти в напреднала възраст:

Препоръчва се първоначалната доза през първите 2 дни да е 12.5 mg 2 пъти дневно. След което, терапията се продължава с доза от 25 mg 2 пъти дневно, която е максималната дневна доза при тези пациенти.

Деца и подрастваци (< 18 години)

Няма достатъчно данни за ефикасността и безопасността на carvedilol при тези пациенти.

Сърдечна недостатъчност

Carvedilol се прилага при средно изразена до тежка сърдечна недостатъчност в допълнение към конвенционалната основна терапия включваща диуретици, ACE инхибитори, дигиталис и/или вазодилататори.

Пациентът трябва да е клинично стабилизирани (без промени в класификацията по NYHA и да не е хоспитализиран поради сърдечна недостатъчност), като основната терапия трябва да е стабилизирана за поне 4 седмици преди терапията. В допълнение, пациентът трябва да има намалена левокамерна фракция на изтласкване и сърдечната честота трябва да е > 50 bpm и

систоличното кръвно налягане > 85 mm Hg (вж. т.4.3 “Противопоказания”).

Първоначалната доза е 3.125 mg 2 пъти дневно за 2 седмици. Ако тази доза се понася добре от пациента, дозата може да бъде повишена бавно и постепенно през интервал не по-малък от 2 седмици до достигане на доза от 6.25 mg 2 пъти дневно, след това до 12.5 mg 2 пъти дневно и накрая до 25 mg 2 пъти дневно. Дозата се повишава до достигане на максимално поносимата доза..

Препоръчаната максимална доза при пациенти с тегло под 85 kg е 25 mg 2 пъти дневно, а при пациенти над 85 kg - 50 mg 2 пъти дневно, при условие, че сърдечната недостатъчност не е тежка. Повишаването на дозата до 50 mg 2 пъти дневно трябва да е бавно и постепенно и да се извършва под строг лекарски контрол.

Временно влошаване на симптомите на сърдечната недостатъчност може да се наблюдава в началото на терапията или при повишаване на дозата, особено при пациенти с тежка сърдечна недостатъчност и/или терапия с високи дози диуретици. Обикновено, това не е причина за спиране на терапията, но дозата не трябва да се повишава повече. Пациентът трябва да бъде мониториран от лекар/кардиолог за 2 часа след началото на терапията или повишаването на дозата. Преди всяко повишаване на дозата, трябва да се извършва лекарски преглед за потенциални симптоми на влошена сърдечна недостатъчност или за симптоми на тежка вазодилатация (като ренална функция, телесно тегло, кръвно налягане, сърдечна честота и ритъм). Влошаването на сърдечната недостатъчност или задръжката на течности се третира с повишаване дозата на диуретика и дозата на carvedilol не трябва да се повишава до стабилизирането на пациента. При поява на брадикардия или в случаите на удължаване на AV проводимостта, на първо място трябва да се мониторира нивата на digoxin. Рядко може да се наложи да се намали дозата на carvedilol или временно да се спре терапията. Дори и при тези пациенти внимателното титруване дозата на carvedilol може успешно да продължи.

Реналната функция, тромбоцитите и глюкозата (в случай на NIDDM и/или IDDM) трябва да се мониторира редовно по време на титруване на дозата. След окончателното титруване на дозата, честотата на мониториране може да бъде намалена.

Ако терапията с carvedilol е била спряна за повече от 2 седмици, възстановяването на терапията трябва да започне с доза 3.125 mg 2 пъти дневно и постепенно повишавана според по-горе упоменатите препоръки.

Бъбречна недостатъчност

Дозата трябва да се определи за всеки пациент индивидуално, но според фармакокинетичните параметри, не се налага промяна в дозата на carvedilol при пациенти със сърдечна недостатъчност.

Изразена чернодробна дисфункция

Може да се наложи коригиране на дозата.

Деца и подрастващи (< 18 години)

Няма достатъчно данни за ефикасността и безопасността на carvedilol при тези

пациенти.

Пациенти в напреднала възраст

Гериатричните пациенти може да са по-чувствителни към ефектите на carvedilol и трябва да бъдат проследявани внимателно.

Както е с останалите бета-блокери и особено при коронарни пациенти, спирането на carvedilol трябва да става постепенно. (вж. 4.4 “Специални предупреждения”).

Начин на приложение

Таблетките се приемат с достатъчно количество вода. Не е задължително таблетките да се приемат с храна. Но на пациентите със сърдечна недостатъчност се препоръчва да приемат carvedilol с храната с цел да се забави абсорбцията и да се намали риска от ортостатична хипотония.

4.3. Противопоказания

- Сърдечна недостатъчност според NYHA клас IV класификация, изискваща интравенозно инотропно лечение
- Хронично обструктивно белодробно заболяване с бронхиална обструкция (вж. 4.4 “Специални предупреждения”)
- Клинично значително изразена чернодробна дисфункция
- Бронхиална астма
- Хронично обструктивно белодробно заболяване с бронхиална обструкция
- AV блок, степен II или III
- Тежка брадикардия (< 50 bpm)
- Синдром на болния синусов възел (вкл. сино-атриален блок)
- Кардиогенен шок
- Тежка хипотония (систолично кръвно налягане под 85 mmHg)
- Prinzmetal's стенокардия
- Нелекувана феохромоцитома
- Свръхчувствителност към carvedilol или някое от помощните вещества
- Метаболитна ацидоза
- Тежки периферни артериални циркулаторни нарушения
- Едновременна интравенозна терапия с верапамил или дилтиазем (вж. 4.5 “Взаимодействия с други лекарства или други форми на взаимодействия”).

4.4. Специални предупреждения и специални предпазни мерки за употреба

Специално предупреждение при пациенти със сърдечна недостатъчност
При пациенти със сърдечна недостатъчност, carvedilol трябва да се приема като допълнение към терапията с диуретици, ACE инхибитори, дигиталис и/или вазодилататори. Въвеждането на терапията трябва да става под наблюдението на болничен лекар. Терапията се въвежда само ако пациентът е стабилизирал с конвенционалната терапия за поне 4 седмици. Пациенти с тежка сърдечна недостатъчност, недостиг на соли и вода, гериатрични или пациенти с ниско

кръвно налягане трябва да бъдат мониторирани в продължение на 2 часа след първата доза или след повишаване на дозата, поради риск от хипертония.

Хипотония вследствие на изразена вазодилатация, първоначално се третира чрез намаляване на дозата на диуретика. Ако симптомите продължават, дозата на ACE инхибитора може да бъде намалена. В началото на терапията или по време на титруване на дозата на carvedilol може да се наблюдава влошаване симптомите на сърдечна недостатъчност или задръжка на течности. При тези случаи трябва да се повиши дозата на диуретика. Въпреки това, понякога е необходимо да се намали или спре медикацията с carvedilol. Дозата на carvedilol не трябва да се повишава преди симптомите на влошена сърдечна недостатъчност или хипотония вследствие вазодилатация да са контролирани.

Обратимо влошаване на реналната функция е наблюдавано по време на терапия с carvedilol при пациенти със сърдечна недостатъчност и ниско кръвно налягане (систолично < 100 mm Hg), исхемична болест на сърцето и генерализирана атеросклероза, и/или подлежаща ренална недостатъчност. При пациенти със сърдечна недостатъчност и тези рискови фактори, трябва да се мониторира реналната функция по време на титриране на дозата на carvedilol. При значително влошаване на реналната функция, дозата на carvedilol трябва да бъде намалена или терапията спряна.

При пациенти с хронична сърдечна недостатъчност третирани с дигиталис, carvedilol трябва да се дава с внимание, тъй като и дигиталис и carvedilol удължават AV проводното време (вж. 4.5 “Взаимодействия с лекарства или други форми на взаимодействия”).

Други предупреждения относно carvedilol и бета блокерите

Пациенти с хронично обструктивно белодробно заболяване с тенденция към бронхоспазм, които не са лекувани с орални или инхалационни лекарства, трябва да се третират с carvedilol само ако очакваните ползи надхвърлят възможния риск. Пациентите трябва да бъдат внимателно проследявани в началната фаза и по време на титруването на carvedilol, като дозата на carvedilol трябва да бъде намалена при проява на бронхоспазм.

Carvedilol може да маскира симптомите на остра хипогликемия. Намален кръвен глюкозен контрол може понякога да се наблюдава при пациенти с диабетус мелитус и сърдечна недостатъчност във връзка с използването на carvedilol. Следователно, диабетно болните пациенти трябва внимателно да бъдат мониторирани, като редовно се измерва кръвната глюкоза, особено по време на титруването на дозата и нагаждане на антидиабетната медикация (вж. 4.5 “Взаимодействия с лекарства или други форми на взаимодействия”). Нивата на кръвната глюкоза трябва да бъдат внимателно измервани, особено след продължителен период на гладуване.

Carvedilol може да маскира симптомите на тиротоксикоза.

Carvedilol може да причини брадикардия. Ако пулсът намалее до под 55 удара в минута и се появят симптоми на брадикардия, дозата на carvedilol трябва да се намали.

Когато carvedilol се използва едновременно с калциеви блокери, като верапамил и дилтиазем или други антиаритмични средства, особено амиодарон, кръвното налягане и ЕКГ на пациента трябва да бъдат мониторирани. Едновременното интравенозно приложение трябва да се избягва (вж. 4.5 “Взаимодействия с лекарства или други форми на взаимодействия”).

Циметидин трябва да се използва едновременно с carvedilol само с особено внимание, тъй като ефектите на carvedilol могат да се засилят (вж. 4.5 “Взаимодействия с лекарства или други форми на взаимодействия”).

Пациентите носещи контактни лещи трябва да бъдат предупреждавани за възможна редукция на секрецията на лакрималната течност.

С особено внимание трябва да се прилага carvedilol на пациенти с анамнестични данни за тежки реакции на свръхчувствителност и пациенти подложени на десенсибилизираща терапия, тъй като бета блокерите могат да повишат както чувствителността към алергени, така и тежестта на анафилактичните реакции.

С особено внимание трябва да се предписват бета блокери на пациенти с псориазис, тъй като кожните прояви могат да се влошат.

Carvedilol трябва да се използва с особено внимание при пациенти с периферно васкуларно заболяване, тъй като бета блокерите могат да влошат симптомите на заболяването. Същото се отнася и за пациенти със синдром на Рейно, поради влошаване на симптоматиката.

Пациенти, за които се знае, че са бавни метаболитатори на дебризоквин, трябва да бъдат внимателно мониторирани в началото на терапията (вж. 5.2 “Фармакокинетични свойства”).

Поради недостатъчен клиничен опит, carvedilol не трябва да се прилага при пациенти с лабилна или вторична хипертония, ортостатична хипотония, остро възпалително сърдечно заболяване, хемодинамично свързано запушване на сърдечните клапи или артериите, последна степен периферно артериално заболяване, едновременна терапия с $\alpha 1$ -рецепторен антагонист или $\alpha 2$ -рецепторен агонист.

При пациенти с феохромоцитома, първоначално трябва да се започне терапия с алфа блокери, преди започването на терапията с който и да е бета блокер. Въпреки, че carvedilol проявява алфа и бета блокерна активност, няма достатъчно опит в лечението на това заболяване и съответно трябва да се прилага с особено внимание при тези пациенти.

Поради отрицателния дромотропен ефект, carvedilol трябва да се прилага с особено внимание при пациенти с първа степен сърдечен блок.

Бета блокерите намаляват риска от аритмии по време на анестезия, но трябва да се има предвид и риска от хипотония. Следователно особено внимание трябва да се обръща при използването на някои анестетици. По-нови изследвания

показват ползата от бета блокери в предотвратяването на периперативната сърдечна заболяемост и намаляване случаите на кардиоваскуларни усложнения.

Както и останалите бета блокери, така и carvedilol не бива да се спира рязко. Това се отнася особено за пациенти с исхемична болест на сърцето. Терапията с carvedilol трябва да бъде спирана постепенно в рамките на 2 седмици, т.е. чрез намаляване на дневната доза наполовина на всеки 3 дни. Ако е необходимо, може едновременно да се въведе заместителна терапия с цел предотвратяване влошаването на стенокардията.

Тези медицински продукти съдържат лактоза. Пациенти с рядко срещана генетична галактозна непоносимост, Lapp лактозен дефицит или глюкозо-галактозна малабсорбция, не трябва да приемат това лекарство.

Тези медицински продукти съдържат захароза. Пациенти с рядко срещана генетична фруктозна непоносимост, глюкозо-галактозна малабсорбция или захарозо-изомалтозна инсуфициенция не трябва да приемат това лекарство.

4.5. Лекарствени и други взаимодействия

Антиаритмични

Описани са единични случаи на проводни нарушения (рядко нарушаващи хемодинамиката), при едновременно приложение на carvedilol перорално и перорално дилтиазем, верапамил и/или амиодарон. Както и при другите бета блокери, ЕКГ и кръвното налягане трябва да бъдат внимателно мониторирано при едновременно приемане на блокери на калциевите канали, от типа на дилтиазем и верапамил, поради риск от AV проводно заболяване или риск от сърдечна недостатъчност (синергистичен ефект). Внимателно мониториране трябва да се извършва при едновременно приемане на carvedilol, и перорална терапия с амиодарон или клас I антиаритмични. Описани са брадикардия, спиране на сърцето и вентрикуларна фибрилация, скоро след въвеждането на бета блокер при пациенти приемащи амиодарон. Съществува риск от сърдечна недостатъчност в случаите на едновременна интравенозна терапия с клас Ia или Ic антиаритмични.

Едновременната терапия с резерпин, гванетидин, метилдопа, гуанфацин и моноаминоксидазни инхибитори (с изключение на MAO-B-инхибитори) може да доведе до допълнително забавяне на сърдечната честота. Препоръчва се мониториране на основните жизнени показатели.

Дихидропиридинови

Приемането на дихидропиридинови и carvedilol трябва да се извършва под строго наблюдение поради опасност от сърдечна недостатъчност и тежка хипотония.

Нитрати

Наблюдават се повишени хипотензивни ефекти.

Сърдечни гликозиди

Наблюдавано е повишаване на стационарните плазмени концентрации на дигоксин с около 16% и на дигитоксин с около 13% при хипертензивни

пациенти при едновременно приемане на carvedilol и дигоксин. Препоръчва се мониториране на плазмените концентрации на дигоксин при инициране, спиране или коригиране на терапията с carvedilol.

Други антихипертензивни лекарства

Carvedilol може да потенцира ефектите на други едновременно приемани антихипертензивни (като α_1 -рецепторни антагонисти) и лекарства с антихипертензивни нежелани ефекти, като барбитурати, фенотиазини, трициклични антидепресанти, вазодилататори и алкохол.

Циклоспорин

Плазмените нива на циклоспорин се повишават при едновременно приемане с carvedilol. Препоръчва се внимателно проследяване плазмените нива на циклоспорин.

Антидиабетни, включително инсулин

Ефектите на инсулин и оралните антикоагуланти могат да бъдат засилени. Симптомите на хипогликемия могат да бъдат маскирани. При пациенти с диабет е необходимо редовно да се проверяват нивата на кръвната захар.

Клонидин

В случай на спиране на терапията с carvedilol и клонидин, carvedilol трябва да бъде спрян няколко дни преди започване на постепенното спиране на клонидин.

Инхалационни анестетици

Внимание трябва да се обърне в случай на анестезия с такива анестетици поради синергизъм, негативен инотропен и хипотензивен ефект на carvedilol и някои анестетици.

НСПВ, естрогени и кортикостероиди

Антихипертензивният ефект на carvedilol се намалява вследствие на задръжка на вода и натрий.

Лекарства индуктори или инхибитори на цитохром P450 ензимите

Пациенти, приемащи лекарства, които индуцират (като рифампицин и барбитурати) или инхибират (като циметидин, кетоконазол, флуоксетин, халоперидол, верапамил, еритромицин) цитохром P450 ензимите, трябва да бъдат мониторирано внимателно при едновременна терапия с carvedilol, тъй като серумните концентрации на carvedilol могат да бъдат намалени (от ензимните индуктори) или повишени (от ензимните инхибитори).

Симпатомиметици с алфа и бета миметични ефекти

Риск от хипертония и тежка брадикардия.

Ерготамин

Повишена вазоконстрикция.

Нервно-мускулни блокери

Повишена нервно-мускулна блокада.

4.6. Бременност и кърмене

Не се препоръчва използването на carvedilol по време на бременност и кърмене.

Carvedilol не проявява тератогенни ефекти при репродуктивни изследвания върху животни, но няма достатъчно клинични данни за безопасността му при бременни жени (вж. 5.3 "Предклинични данни за безопасност").

Бета-блокери намаляват плацентарната перфузия, което може да доведе до интраутеринна фетална смърт или преждевременно раждане. В допълнение, могат да се наблюдават нежелани ефекти върху фетуса и новороденото (особено хипогликемия, брадикардия, респираторна депресия и хипотермия). Съществува повишен риск от сърдечни и респираторни усложнения от страна на новороденото в следнаталния период. Carvedilol може да се използва при бременни жени, само ако потенциалната полза за майката надхвърля потенциалния риск за плода. Лечението трябва да бъде спряно 2-3 дни преди очакваното раждане, но ако това не е възможно, новороденото трябва да бъде мониторирано през първите 2-3 дни от живота.

Carvedilol е липофилен и при проведени изследвания върху кърмещи животни е установено, че carvedilol и неговите метаболити се екскретират с майчиното мляко. Следователно майки, приемащи carvedilol не трябва да кърмят.

4.7. Ефекти върху способността за шофиране и работа с машини

При установен добър терапевтичен баланс, carvedilol не повлиява способността за шофиране и работа с машини. При някои пациенти, вниманието може да е намалено, особено при началото на терапията или промяна в нея.

4.8. Нежелани лекарствени реакции

Нежелани реакции се наблюдават главно в началото на терапията. Нежеланите ефекти при пациенти с хипертония и стенокардия са подобни на тези при пациенти със сърдечна недостатъчност. Нежелани ефекти обаче, се наблюдават по-рядко при пациенти с хипертония и стенокардия.

Нежелани реакции при пациенти със сърдечна недостатъчност, наблюдавани при клинични проучвания:

Нежелани реакции при пациенти със сърдечна недостатъчност, наблюдавани при клинични проучвания, които не са наблюдавани при пациентите, приемащи плацебо, са описани в таблицата:

	много често (>1/10)	често (>1/100)	нечесто (>1/1000, <1/100)	рядко (<1/1000)	Много рядко (<1/10 000)
<i>Забелявания на кръвта и лимфната система</i>		Слабо изразена тромбоцитопения			левкопения
<i>Метаболизъм и хранителни заболявания</i>	Хипергликемия* Периферна едема Хиперволемия Задръжка на течности	Надаване на тегло и хиперхолестеролемия			

	много чести (>1/10)	чести (>1/100)	нечести (>1/1000, <1/100)	рядко (<1/1000)	Много рядко (<1/10 000)
<i>Заболявания на нервната система</i>		Замаяност Главоболне		Синкоп	
<i>Заболявания на очите</i>	Нарушено виждане				
<i>Сърдечно-съдови заболявания</i>	Периферна едема Брадикардия	Ортостатична хипотония, хиперволемиа	Пълен атрио-вентрикуларен блок Влошаване на сърдечната недостатъчност		
<i>Ренални и уринарни заболявания</i>				Влошаване на реналната функция	
<i>Съдови заболявания</i>	Ортостатична хипотония				
<i>Гастро-интестинални заболявания</i>	Гадене Диария Повръщане		Констипация		
<i>Репродуктивна система и заболявания на млечната жлеза</i>	Генитална едема				
<i>Общи заболявания и състояния свързани с мястото на приложение</i>	Едема		Дерматит и засилено потене		

*Хипергликемия (при пациенти с диабетус мелитус), (вж. 4.4 “Специални предупреждения”).

Остра бъбречна недостатъчност и нарушение на бъбречната функция при пациенти с генерализирана атеросклероза и/или нарушена бъбречна функция са рядко наблюдавани нежелани реакции. Честотата на нежеланите реакции не е дозо-зависима, с изключение на замаяност, нарушено виждане, брадикардия и влошаване на сърдечната недостатъчност.

Рядко се наблюдава потискане на сърдечния контрактилитет по време на нагаждане на дозата.

Нежелани реакции при пациенти с хипертония и стенокардия, съобщавани в клинични проучвания:

	много чести (>1/10)	чести (>1/100)	нечести (>1/1000, <1/100)	рядко (<1/1000)	много рядко (<1/10 000)
Заболявания на кръвта и лимфната система				Слабо изразена тромбоцитопения Левкопения	
Заболявания на метаболизма и храненето		Хипер-холестеролемия		Периферна едема	
Психиатрични заболявания				Нарушение на съня Депресия	
Заболявания на нервната система	Замаяност* Главоболие*		Парастезия, астения	Парестезия Синкоп*	
Заболявания на очите	Намалена лакримация				Нарушения във виждането Дразнене на очите
Сърдечно-съдови заболявания	Брадикардия*		Синкоп		
Съдови заболявания	Ортостатична хипотония			Периферна циркулаторна недостатъчност	
Респираторни, торакални и медиастенални заболявания				Назална конгестия	
Гастро-интестинални заболявания		Гадене, абдоминална болка, диария		Констипация, повръщане	Сухост в устата
Заболявания на мускуло-скелетната система, меките тъкани и костите	Болка в крайниците				
Ренални и уринарни заболявания				Влошаване на реналната функция	Затруднено уриниране
Репродуктивна система и заболявания на млечната жлеза					Импотенция
Общи заболявания и състояния свързани с мястото на приложение	Лесна уморяемост*				
<u>Лабораторни</u>				Повишаване на серумните трансминази	

*Тези реакции се проявяват особено при началото на терапията.

Към много редките нежелани реакции се включват и стенокардия, AV блок и влошаване симптомите при пациенти, страдащи от интермитентно клаудикацио и синдром на Рейно.

Респираторни, торакални и медиастенални заболявания. Астматична диспнея се наблюдава при предразположени пациенти.

Заболявания на кожата и подкожните тъкани: Различни кожни реакции са наблюдавани понякога (като алергична екзантема, уртикария, пруритус, и лихен-планус подобни реакции). Могат да се появят псориаатични кожни лезии или съществуващите лезии да се влошат.

Неселективните бета блокери могат да причинят манифестиране или влошаване на латентен диабетус мелитус и нарушен контрол на кръвната глюкоза. Слабо нарушение на глюкозния баланс е възможен по време на терапия с карведилол, въпреки че не се среща често.

4.9. Предозиране

Симптоли

Предозирането може да предизвика тежка хипотония, брадикардия, сърдечна недостатъчност, кардиогенен шок и спиране на сърцето. Респираторна депресия, бронхоспазъм, повръщане, потиснато съзнание и спазми също са описани.

Лечение

В допълнение към мерките които се вземат, трябва да се мониторираат жизнените функции на пациента и при необходимост да се прехвърли в отделение за спешна помощ. Следните симптоматични мерки могат да бъдат предприети:

- Atropine: 0.5-2 mg интравенозно (за лечение на тежка брадикардия).
- Glucagon: първоначално 1-10 mg интравенозно, последвано ако е необходимо от бавна инфузия и след това 2-5 mg/h пролонгирана инфузия (за подържане на кардио-васкуларната функция).
- Симпатомиметици в зависимост от ефикасността и теглото на пациента: dobutamine, isoprenaline или adrenaline.

Ако периферната вазодилатация е основния доминиращ симптом на предозирането, пациентът трябва да се третира с норадреналин или етилефрин. Циркулацията на пациента трябва да се мониторира.

Ако брадикардията не се контролира от лекарствената терапия, на пациента трябва да се постави пейсмейкър. За третиране на бронхоспазъм, на пациента трябва да се дадат бета-симпатомиметици (аерозол или интравенозно, ако ефекта на аерозола е недостатъчен) или интравенозно теофилин. Ако пациентът има спазми, трябва да се приложи диазепам бавно интравенозно.

ВАЖНО! В случай на тежко предозиране, когато пациентът е в шок, поддържащите мерки трябва да продължат достатъчно дълго, тъй като елиминирането и преразпределението на карведилол е по-бавно от нормалното.

Продължителността на антидотната терапия зависи от тежестта на предозирането. Поддържащите мерки трябва да продължат до стабилизиране статуса на пациента.

Carvedilol се свързва във висока степен с плазмените протеини.

5. Фармакологични данни

5.1. Фармакодинамични свойства

Фармако-терапевтична група: Бета и алфа блокиращи средства
АТС код: C07AG02

Carvedilol е вазодилатор, неселективен бета блокер с антиоксидантни свойства. Вазодилатацията е медирана главно от селективна алфа1-рецепторна блокада. Вазодилатацията, предизвикана от карведилол намалява периферната резистентност и бета-блокадата контролира ренин-ангиотензиновата система. Рениновата активност в плазмата е намалена и натрупването на течности е рядкост.

Carvedilol няма вътрешна симпатомиметична активност (ISA). Подобно на propranolol притежава мембрано-стабилизиращи свойства.

Carvedilol е рацемат от 2-стереоизомера. При експериментални модели върху животни, двата енантиомера проявяват блокерни ефекти върху алфа-адренергичните рецептори. Неселективната блокада на адренергичните бета1 и бета2 рецепторите се дължи главно на S(-)-енантиомера.

Carvedilol е мощен антиоксидант и абсорбер на свободните кислородни радикали. Антиоксидантните ефекти на carvedilol и неговите метаболити са доказани при експерименти с животни *in vitro* и *in vivo*, както и при човешки клетъчни култури *in vitro*.

Клинични проучвания показват, че вазодилатацията и бета-блокадата предизвикани от carvedilol имат следните ефекти върху пациентите: Кръвното налягане на хипертензивни пациенти намалява, но периферната резистентност не се повишава, за разлика от други лекарства с подобен бета-блокиращ ефект. Сърдечната честота намалява слабо. Бъбречната циркулация и функция не се променят и остават нормални, както и периферната циркулация, тъй че студентите крайници, които са чест ефект при бета блокерите, тук се наблюдават рядко.

При продължително лечение на пациенти със стенокардия, carvedilol намалява миокардната исхемия и намалява болката. Изследвания върху хемодинамиката показват, че carvedilol намалява и пре- и пост-натоварването на сърдечните камери. Carvedilol подобрява хемодинамиката и левокамерната фракция на изтласкване при пациенти с левокамерна дисфункция или застойна сърдечна недостатъчност В едно голямо мултицентрично, двойно-сляпо плацебо-контролирано клинично изпитване за смъртността пациенти с тежка хронична сърдечна недостатъчност от исхемичен и неисхемичен произход, с левокамерна дисфункция и средна фракция на изтласкване <20%, общата смъртност е била

намалена с 35% от 19,7 % в групата с плацебо до 12,8% в групата с карведилол. Документирано е подобрене на комбинирани второстепенни крайни точки на ефективност за смъртност и хоспитализация поради сърдечна недостатъчност-намаление с 31 % смъртност и хоспитализация поради сърдечно-съдови причини –намаление с 27% и смъртност и хоспитализация по всякакви причини-намаление с 24%.

Carvedilol не проявява ефекти върху профила на серумните липиди или електролити. Съотношението HDL (високо плътностни липопротеини) към LDL (ниско плътностни липопротеини) се запазва нормално.

5.2. Фармакокинетични свойства

Абсолютната бионаличност на carvedilol е около 25%. Максимални серумни концентрации се достигат след около 1 час. Отношението между дозата и серумните концентрации е линейно. При бавни хидроксилатори на дебризоквин (около 6% от популацията на Финландия), плазмените концентрации на carvedilol са 2-3-пъти по-високи в сравнение с бързите хидроксилатори на дебризоквин. Храната не повлиява бионаличността, въпреки, че максимални плазмени концентрации се достигат по-късно. Carvedilol е силно липофилен. Около 98-99% от carvedilol е свързан с плазмените протеини. Обемът му на разпределение е около 2 l/kg, като е по-висок при пациенти с цироза. Ефектът на first-pass метаболизъм след перорално приложение е около 60-75%; изследвания върху животни показват ентерохепатална циркулация на не-метаболизираното лекарство.

Времето на полу-елиминиране на carvedilol е от порядъка на 6-10 часа. Плазменият клирънс е 590 ml/min. Елиминирането е главно чрез жлъчката. Carvedilol се екскретира главно чрез фекалиите. Малко количество се екскретира чрез бъбреците под форма на метаболити.

Изследвания върху животни и хора, показват, че carvedilol се метаболизира до няколко метаболита, които се екскретират главно чрез жлъчката.

Carvedilol се метаболизира в черния дроб главно чрез окисление на ароматното ядро и глюкуронидация. Чрез деметилиране и хидроксилиране на фенолното ядро се получават 3 активни метаболита, които проявяват бета-блокериен ефект. Предклинични проучвания показват, че 4'-hydroxifenol метаболитът проявява бета блокериен ефект, който е около 13 пъти по-силен от този на carvedilol. В сравнение с carvedilol, тези 3 активни метаболита проявяват слаб вазодилатиращ ефект. Концентрациите на метаболитите в хората са около 10 пъти по-ниски от тези на carvedilol. Два от carvedilol hydroxycarbazole метаболитите са силни антиоксиданти, 30-80 пъти по-силни от carvedilol.

Фактори от страна на пациента

Възрастта повлиява фармакокинетиката на carvedilol. Плазмените концентрации на carvedilol са около 50% по-високи при гериатрични в сравнение с по-млади пациенти.

При изследване на пациенти с чернодробна цироза, е установено, че бионаличността на carvedilol е 4 пъти по-висока и плазмените максимални концентрации са 5 пъти по-високи, а обемът на разпределение е 3 пъти по-висок

в сравнение със здрави доброволци. При някои хипертензивни пациенти със средна (креатининов клирънс 20-30 ml/min) или тежка (креатининов клирънс < 20 ml/min) бъбречна недостатъчност се наблюдава повишаване с около 40-55% на плазмените концентрации на carvedilol в сравнение с пациенти с нормална бъбречна функция. Тези резултати обаче показват значителна вариабилност.

5.3. Предклинични данни за безопасност

Carvedilol не проявява карциногенни ефекти върху мишки и плъхове в изследвания с дози 75 mg/kg и 200 mg/kg (38-100-пъти в сравнение с нормалната човешка доза).

Carvedilol не е мутагенен върху бозайници и други животни при *in vitro* или *in vivo* изследвания.

При прилагането на carvedilol във високи дози на бременни плъхове (≥ 200 mg/kg = ≥ 100 пъти максималната човешка доза), са наблюдавани нежелани ефекти върху бременността и фертилитета. Забавено фетално развитие се наблюдава при доза ≥ 60 mg/kg (≥ 30 пъти максималната човешка доза).

Ембриотоксичност (повишена смъртност след ембрионалната имплантация), но не тератогенност се наблюдава при плъхове и зайци в дози от 200 mg/kg и 75 mg/kg, съответно (38-100 пъти максималната човешка доза).

Проучвания върху плъхове и мишки показват, че carvedilol не проявява карциногенен потенциал в дози от 75 mg/kg и 200 mg/kg (38-100 пъти максималната човешка дневна доза).

Carvedilol не проявява мутагенен потенциал при изследвания върху бозайници или други животни *in vitro* или *in vivo*.

При прилагането на carvedilol във високи дози на бременни плъхове (≥ 200 mg/kg = ≥ 100 пъти максималната човешка дневна доза), са наблюдавани нежелани ефекти върху бременността и фертилитета. Растежът и развитието на фетуса е забавено при дози ≥ 60 mg/kg (≥ 30 пъти максималната човешка дневна доза). Наблюдава се ембриотоксичност (повишена смъртност след имплантирането на ембриона), но не се наблюдават малформации при плъхове и зайци в дози от 200 mg/kg и 75 mg/kg, съответно (38-100 пъти максималната човешка дневна доза).

6. Фармацевтични данни

6.1. Помощни вещества

Crospovidone K25, Lactose monohydrate, Magnesium stearate (Ph.Eur), Povidone K25, Silica colloidal anhydrous, Sucrose

6.2. Физико-химични несъвместимости

Няма известни

6.3. Срок на годност

2 години

6.4. Специални условия за съхранение

Да се съхранява при температура под 25°C, на сухо и защитено от светлина място. **Да се съхранява на места, недостъпни за деца!**

6.5. Данни за опаковката

OPA/AL/PVC с покритие от алуминиево фолио
Alu/Alu блистер

Carvedil 6.25 mg таблетки:

14, 28 и 100 таблетки

Carvedil 12.5 mg таблетки:

28, 50 и 100 таблетки

Carvedil 25 mg таблетки:

18, 50 и 100 таблетки

Не всички видове опаковки се предлагат на пазара.

6.6. Препоръки при употреба

Няма специални препоръки при употреба.

7. ПРОИЗВОДИТЕЛ И ПРИТЕЖАТЕЛ НА РАЗРЕШЕНИЕТО ЗА УПОТРЕБА

STADA Arzneimittel AG

Stadastrasse 2-18

D-61118 Bad Vilbel, Germany

Telephone: +49 6101 603-0

Fax: +49 6101 603-259

Internet: <http://www.stada.de>

E- mail: info@stada.de

8. РЕГИСТРАЦИОНЕН НОМЕР

9. ДАТА НА ПЪРВО РАЗРЕШЕНИЕ ЗА УПОТРЕБА

10. ДАТА НА ПОСЛЕДНА ПОПРАВКА НА ТЕКСТА: май 2004

11. НАЧИН НА ОТПУСКАНЕ:

Само по лекарско предписание.

